

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

«Τα άπατηλά συνθήματα (του σοβινισμού) που μ' αυτά ήμπορευόμαστε ξεκουφάμε τις μάς με τις εφημερίδες της «κλ.» ποὺ ναι γεμάτες απ' αυτά, και ποὺ φρονάσουνε κολλημένα σε κάθε φράξη, ἔχουνε γίνει δεχτά σαν συνθήματα κ' από τους προδότες του σοσιαλισμού».

Διευθύνεται από ΣΥΝΤΑΧΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ	Υπεύθυνος ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΑΝΗΣ	Γράμματα — Αποστολές ΔΕΥΚΩΣΙΑ - ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ 1	1η Χρονιά — 31ο φύλλο ΔΕΥΚΩΣΙΑ - ΚΥΠΡΟΥ	Συνηρμείς Έσωτερικού ΧΡΟΝΙΑΤ. 10/- ΕΞΑΜΗΝΗ 5/-	Κυκλοφορεί κάθε Δευτέρα ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ
---	---	--	---	--	--

ΑΓΩΝΑ!

«Αδρια — κούφια λόγια. Έχουμε χροτάσει πολλές φορές ως τώρα από ύποσχέρσεις. Αν δέν ύπογραφούσαν επίσημα τα αίτημά μας από την Κυβέρνηση, κανένας μας δέν θα γυρίζει πίσω στη δουλειά. Είναι ίσως για να μās διαστάσει. Μά δέν θα τὸ παύσει. Ξέρουμε, από πέρα, αβτὲς τὲς μονοθέρες». (Αηλώσεις του ἡγέτου των άπεργών σιδιροδρομικῶν του Σουδάν»).

Μ' αυτά τὰ λόγια ύποδεχθήκανε οι άπεργοί σιδιροδρομικοί του Σουδάν, μέσον του ἡγέτου τους «Άλυ, τις ύποσχέρσεις τῆς Κυβέρνησης για τὴν Ικανοποίηση των αίτημάτων τους. Μ' αυτά τὰ λόγια, σχεδόν, ύποδεχθήκανε κ' οι άπεργοί Μεταλωρῶχοι τῆς Κ.Μ.Ε. — δηλώσεις Σαμαζ κλπ. — τὴν άνακοίνωση τῆς εργοδοσίας τους για άναπροσαρμογές και αβδηρήσεις στους μισθούς των άπεργών.

Μ' από δά και πέρα χωρίζουμε οι όρῶμοι των δυό καταστάσεων. Κεϊ πέρα στο «καθυσπερημένο» Σουδάν, οι εργάτες προχωρήσανε πὸ πέρα, σε πὸ μαχητικὸς άγώνες. Κι' άλλα έπαγγέλματα κατεβήκανε στο πλάι τους για ενίσχυση των άπεργών. Τηλεγραφικοί και τηλεφωνικοί ύπάλληλοι, εργάτες φωτισμοῦ και ύδατοπρομήθειας κλπ., κηρύξανε κι' αυτοί άπεργίες αλληλεγγύης, κατεβαίνοντας στο πλευρὸ των άπεργών. «Όλη ἡ ζωὴ τῆς χώρας παράλυσε. Και κάτω απ' αὐτή τὴ πῆση άναγκάστηκε ἡ Κυβέρνηση να ύποσχεθῆ Ικανοποίηση των αίτημάτων των άπεργών.

Στὸν τόπο μας, όμως, τί γίνεται; Τίποτε περισσότερο από δηλώσεις και παραδηλώσεις πὸς ἡ άπεργία θα συνεχιστεῖ ως τὸ τέλος. Και μονάχα για οικονομικὴ ενίσχυση των άπεργών δουλεύει ἡ Συντεχνιακὴ ἡγεσία. Καμιά κινήση, κινήση τῆς εργατικῆς τάξης, καμιά παναπεργία, κανένας μαχητικὸς άγώνας δέν ἔγινε για να πιεστεῖ ἡ Κυβέρνηση **ΝΑ ΕΠΕΜΒΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΛΥΣΕΙ ΕΥΝΟΪΚΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ.** Μονάχα «άβρα» ύπομημένα τὰν μελῶν τῆς Συμβουλευτικῆς Συνέλευσης και μερικὰ συλλαλητήρια στην περιοχή του άγῶνα. «Όλόκληρη ἡ εργατικὴ τάξη τῆς Κύπρου, σχεδόν είναι άκατατόπιστη πάνω στην ἐξέλιξη τῆς άπεργίας. Κανένας δέν ἔβρι άν υπέρχουμε άπεργοσπίστες και πόσο είναι τοῦτο. Κανένας δέν ἔβρι τί πραγματικὰ γίνεται στην περιοχή των μεταλλείων.

Αὐτὴ ἡ κατάσταση, όμως, δέ μπορεί να συνεχιστεῖ εἴ' άπειρον. Δέ μπορούμε να βλέπουμε τ' αβδέρφια μας για τέσσερις τώρα μήνες ν' αγωνίζονται με τὴ ψυχὴ στα δόντια κ' ἔμεις αβπλῶς να τους «χρηματοδοτοῦμε» για να συνεχί- ζουμε τὴν άπεργία. Διότι τους πρέπει να σταθεῖ δλόκληρος ἡ τάξη των ἐκμεταλλεομένων και καταπιεζομένων τῆς Κύπρου. Ο άγῶνας των μεταλωρῶχων πρέπει να γίνει πανεργατικὸς άγῶνας, άγῶνας δλόκληρου του Κυπριακοῦ λαοῦ. Γιατί μονάχα μ' αὐτὸ τὸν τρόπο είναι δυνατό να φέ- ρουμε τὴν ποθητὴ μέρα τῆς Νίκης πὸ κοντὰ. Μονάχα μ' αὐτὸ τὸν τρόπο είναι δυνατό να λυγίσουμε τὴν αβδιαλωξία τῆς εργοδοσίας και τῆς Κυβέρνησης.

Μήτε οι «ύποσχέρσεις» τῆς Κυβέρνησης για ἐπέμβαση τῆς αν άποκηρύξουνε οι άπεργοί τὴ βία», είναι δυνατό να μās κάνουν ν' ἀλλάξουμε ταχτική. Γιατί ἔξορουμε ὀλοι ποὺ καλά, πὸς ἡ βία — που δέλησαν ἡ Κυβέρνηση ν' άποκηρύξουνε οι άπεργοί — είναι προφάσεις εν άμαρτίας. «Αν ἤθε- λε να ἐπέμει για τὴ λύση τῆς διαφοράς μπορούσε να τὸ κάνει από τὴν αρχὴ. Και δέ μπορεί να δικαιολογήσει τὴν ως τὰ σήμερα αβδιαφορία τῆς ἡ Κυβέρνησης, με τὸ ότι οι εργάτες χρησιμοποιήσανε βία, και τὸς με τὸν τρόπο αὐτὸ απαραιორφάσανε τὴν άπεργία! Και ἔβρι ποὺ καλά ἡ Κυβέρνηση, κατά, στη διάρκεια ενὸς μακροχρόνου άγῶνα, δέν μπορούνε παρὰ να ύπάρξουνε πράξεις βίας, μεμονωμένες, και προπαντός βταν αὐτὲς γινόντουσαν κάτω από τὴν πῆση και τὴν πρακτικὴν οἱαση των όργάνων τῆς τάξης και του νόμου» και τὸν άσυνειδητὸν άπεργοσπιστῶν που προστατεύει.

Ἡ ἡγεσία, όμως, των μεταλωρῶχων πρέπει να προχωρή- σει στην κινητοποίηση δλόκληρης τῆς εργατικῆς τάξης τῆς Κύ- πρου για τὴν δλόπλευρη ύποστήριξη των άπεργών μας. Ο φείλει να δράσει, όσο είναι καιρός, και μπαίνοντας ἐπικεφαλῆς πὸ φαρδῆων και πὸ μαχητικῶν άγῶνων να πλήξει τὰ νευ- ραλγικὰ σημεῖα τὸ εχθροῦ, κινητοποιώντας τους εργάτες των νευραλγικῶν ἐπαγγελλμάτων, κατεβάζοντάς τους σε άγῶνα και με δικά τους ἐπαγγελματικὰ αίτήματα, πὸ θά τους κάνει πὸ μαχητικούς και πὸ μονολιθικούς ύποστη- ριχτὲς των άγωνιζομένων συντρόφων τους των μεταλλείων. «Αν για τὸν τίμο αὐτὸ άγῶνα χρειαστῶν θυοίες και ἐκ τῶν ἄνω και ἐκ των κάτω, ἡ ἡγεσία δέν πρέπει να δι- στάσει μπροστὰ ἐ' αὐτὲς, ὅπως δέν διατάσανε ως τὰ ση- μέρα να τις δώσουνε οι σκλάβοι των μεταλλείων. Ο άγῶνας θέλει θυοίες και δέν μπορούμε να τις άποφύγουμε. Τονίζουμε και πάλι πὸς καμιά άπειλή, καμιά καταδλωξη δέν μπο- ρεῖ να λυγίσει τὸ προλεταριάτο. Οὔτε φυλακίσεις αβκόμα τῆς ἡγεσίας του μπορεί να τὸ λυγίσουνε τὴ θέληση για άγῶνα. Κι' οὔτε ἡ Κυβέρνηση τοῖμα να χτυπήσει τὴν ἡ- γεσία του προλεταριάτου, βταν ἔβρι πὸς πίσω απ' αὐτή στέκεται δλόκληρη ἡ εργατικὴ τάξη τῆς Κύπρου, οργανω- μένη και άνοργάνωτη. Κι' αβκόμα, ἡ Ιστορία μās δίδασκε πὸς ἡ αστικὴ τάξη με τὰ λογῆς-λογῆς όργανά τῆς, δέν χτυ- πᾷει κατὰ μέτωπο τὴν οργανωμένη δύναμη του προλετα- ριάτου, αβλλά πᾷσπλάτα, καταδκόνοντας τὴν εδκαρία τῆς ἐξασθένησης του κινήματος. Και ἡ ἐξασθένιση του κινή- ματος δέ μπορεί παρὰ να ἔβρι με τὴν άποτυχία τῆς άπερ- γίας των μεταλωρῶχων. Γι' αὐτὸ, ἐπαναλαμβάνουμε, μπαί- νει μπροστὰ μας τὸ δίλημμα: «Ἡ νίκη ἡ ἐπιστροφή στην προπολεμικὴ περίοδο τῆς σκλαβιάς και τῆς καταπίεσης. Πρέπει να ρλξοῦμε ὀδες μας τις δυνάμεις στὸν άγῶνα αὐ- τὸ, με μοναδικὸ σὴνθημά μας: **ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΝΙ- ΚΗ! ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΝΙΚΗ!**»

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΦΑΚΟ

«ΒΙΑ» ΚΑΙ ΒΙΑ

Ἡ Κυβέρνηση, στη προχθε- σινή ἐπιστολὴ τῆς πρὸς τὸν Κλη- ρίδη, σαν μέλος τῆς Συμβουλευ- τικῆς Συνέλευσης, αναφέρει, ἀ- νόμοσα στ' ἄλλα, πὸς είναι ἀ- νόμοσα οι άπεργοί ν' άποκηρύ- ζουν τὴ βία, που «παράμφορ- σαν τὴν πορεία τῆς άπεργίας». Μὲ πὸς ἡγετιμὸ τῆς άπεργίας! Ἐκθέτει ἡ Κυβερνητικὴ ἐπιστολὴ τὰ πράγματα! Μά με τὴ δια- φορὰ, πὸς δέν μās δίνει να κα- τάλδομε πὸς «βία» ἐνοοῖ στην ἐπιστολὴ τῆς. Ἐμεῖς μονάχα μὰ βία ἔχουμε ὀπ' ὄψη μας. Κι' αὐ- τὴ δέν περιποιεῖ καθόλου τιμὴ στην ἰδία τὴν Κυβέρνηση. Γιατί ἡ μόνη πραγματικὴ βία που πα- ρουσιάζτηκε στη διάρκεια τῆς ά- περγίας, δέν ἦταν ἄλλη από τὴ βία που χρησιμοποιήσε ἡ ά- στυνομία «για να ἐπιδῆλει... τὸ νόμο και τὴ τάξη». Βία πραγμα- τικὴ, ἦταν ὁ πυροβολισμοῦ στο Μαρδοῦνη ἐναντία στους άπορ- γους που φρουρούσαν τὴν ά- περγία τους, ἦταν ὁ συνρο- λιμοῦ τῆς αστυνομίας ἐναντία στους γέροντες, τις γυναίκες, τὰ παιδιὰ και τους άπεργοὸς στο Ξερό, που άποδοκιμάσανε τους άπεργοσπίστες, που θελήσανε να ἔξυπηρετήσουν τὸν ἐκμεταλ- λευτὴ του τόπου ἐναντία στ' ἄ- δελφία τους τους άπεργούς. Βία ἦταν και ἐνάντι τῆ προκλητικῆς «ἐπίληση» των «όργάνων τῆς τά- ξης» στὰ δόκηματα των Συν- τεχνικῶν των άπεργών, σωρευ- οντας τους άπεργούς με τὸ τσουβάλι, για να τους εἴ- ζουνε στις φυλακές. Βία είναι τὸ πῆγμα των άπεργῶν από τὰ σπίτια τους, οι διαρρήξεις των όργάνων τῆς Ἐταιρείας — με φρουρούς τὰ όργανα τῆς τά- ξης και του νόμου. Βία ἦταν και ἐνάντι... ἀλλὰ πὸς ν' ἀ- παρξήσουμε; «Αν δοκιμάσουμε να γράψουμε για τὴ βία τῆς Κυβέρνησης και των όργάνων τῆς, θά χρειαστῶμε δλόκληρες σελίδες τῆς εφημερίδας, χωρὶς τελειώμα.

Ἀντίθετα, ΚΑΜΜΙΑ ΣΥΓ- ΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ δέν ἔχει να μās παρουσιάσει ἡ Κυβέρνηση, πὸς οι άπεργοί χρη- σιμοποίησαν βία. Γιατί, ἀνωαι ἔβριτε ἄμετρες δεκάδες άπερ- γοὺς στις φυλακὲς, ἐντοῦτοις, σε καμιά περίπτωση δέν βρε- θηκε κανένας πραγματικὸ ἔνο-χος με τις κατηγορίες, που γι' αὐτὲς καταδικάζονταν.

ΠΑΛΛΗΚΑΡΑΔΕΣ !
Δέν μās παραξένεψε καθό- λου ἡ εἰδηση πὸς «μηχανοκί- νητος λόχος Κυβερνητικῆς Χω- ροφυλακῆς κατέλαβε ἐξ ἰφθί- μων τὰς φυλακὲς τῆς Σπάρτης και ἐφόνευσε 25 ἐκ των κρα- τωμένων εν αὐταῖς κομμουνισ- τῶν και ἐτραυματίσαν ἑτέρους πέντε» (!!!)

Και λέμε πὸς δέν μās πα- ραξένεψε, γιατί ἔχουμε ύποψη μας τὴν «παλληκαρία» τους και τὴν «τόλημ» τους. Γι' αὐτὸ πῆ- γαν... με τὰ μηχανοκίνητα τους ἐναντία στους... φυλακισμένους. Κι' ἀσφαλῶς αὐτὸ ὕστερ' από καμιά «ἐπιχείρηση» ἐναντία στους ἀνταρτες ἔπου τὸ... βά- λανε στὰ πόδια!

Μὲ τέτοια μέσα νομίζουνε πὸς θά πτοήσουνε τὸ ἦθος του Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τὸ ἀντίθετο, όμως, συμβαίνει! Τὰ τέτοια μέ- σα μονάχα ὁ ἔνομοθῆνας τὸ χρησιμοποιεῖ. Και τὸ ἐπιστόδιο τοῦτο, ὅπως και πολλα ἄλλα τέτοια — Γιούρα, Μαρκοῆσι κλπ. — δείχνουνε πέρα ως πέρα τὴν χροσκαπία του Μοναρχο- φασισμού στην Ἑλλάδα. Κι' οὔ- τε τὰ δόλλια του Τροῦδαν, μήτε τὰ μισοφορικά στρατεύ- ματα των Γιάνηδων θά γλυτώ- σουνεν Μοναρχοφασισμό από τὴν ἡττα του. Τὸ τέλος τους εἶ- ναι κοντὰ.

ΤΟ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΜΑΣ ΜΕΤΩΠΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΙΣΑΜΕ ΤΗΝ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ ΚΙ' ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΑ ΙΣΑΜΕ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

ΟΙ ΙΔΙΕΣ ΔΥΟ «ΠΑΤΡΙΔΕΣ» ΠΟΛΕΜΑΝΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΗ

Ἐτοι βλέπω τὰ πράγματα. Ἡ Ἑλλάς διά τὴν Ἑλλάδα. Καὶ οἱ Ἑλληνες διά τὴν Ἑλλάδα. Οὔτε ὁ κομμουνισ- μός, οὔτε ὁ καταπολεμισμὸς είναι Ἑλλάδα. Γιὰ μένα εἶ- ναι ἄπλως κοινωνικὸι ἰδεολογίαί και γιὰ καμμιάν ἀπ' αὐτὰς δέν θυσιάζω τὴν Πατρίδα. (Ἀπὸ τὸ ἄρθρο του Κληρίδη, στὸν «Ἀνεξάρτητο» τῆς 6/4/48).

Ἐστερα ἀπὸ τὸ τελευταῖο ματοκίλημα τῶν Ἀσῶν, να πρώτη φορὴ στὴν ἀνθρώπινη ἱ- στορία, οἱ ταξικὲς ἀντιθέσεις μέ- σα στὴν αστικὴ κοινωνία μεγα- λώσανε τόσο, πὸς να γίνεται κα- τανοητὴ και στὸν τελευταῖο ἐρ- γάτῃ ἡ θέση του μέσα στο κοι- νωνικὸ σύνολο.

Καὶ γιὰ πρώτη ἀκομα φορὰ, ἡ ἀφηρημένη ἐννοια τῆς «πα- τριδας» ξεκαθαρίστηκε μέσα στὴν ἀντίληψη των μαζῶν, σε βαθμὸ πὸς να ξεχωρίζουνε τὴ δικιά τους «πατρίδα» ἀπὸ τὴν «πατρίδα» ἐκείνη των ἐκμεταλ- λευτῶν τους. Γιατί μέσα στὴν περίοδο τῆς μόντης φασιστικῆς βίας, οἱ μᾶζες των ἐργατῶν κ' ἀγροτῶν — τῆς πλειονότητας του πληθρομοῦ στην κάθε χώρα — ἀντιμῶσανε τὴν «πατρίδα» των ἐκμεταλλευτῶν τους να σβένονται ἀτά πόδια του καταχτητῆ, να τὸν προσφῆρνε ἀπειδωλέντα τῆς «ἐκδουλεύσεως» τῆς; πὸς σνοποῖ τους εἴχανε να μακρο- χρονίσουνε τὴ φασιστικὴ κατο-

τους στὴν κρατικὴ ἐξουσία, για να ξεκαθαρίσουνε τὸ φασιστικὸ μίσημα και τὰ ὑπολείμματα του, ἀπὸ τὸ χώρο τῆς «πατρίδας» και για να ἐπιδῶλουνε τὸ δικὸ τους τὸν ἔλεγχο, τὸ νόμο και τὴν τά- ξη, πὸς, στὴν τελευταία τους ἀνάληψη, δέν εἶν' ἄλλος ἀπὸ τὸ νόμο και τὴ τάξη τῆς καταπιε- χτικῆς πλειονότητας του πλη- θρομοῦ αἱ ἔθροι μᾶς ἀσημαν- τῆς και ξεφτισμένης μειονότη- τας ἀναμικῆς.

Κ' εἶδανε, ἀκόμα, οἱ λαοὶ αὐ- τὴ τὴν «πατρίδα» (τὴν τάξη τους) να μὴ δειλάξει μήτε προστὰ ἀπ' τὰ «συμμαχικὰ» τὰ δόλια, να προχωρεῖ μπροστὰ και να πέφτει ἀμόφορη, να σηκώνε- ται ξανά, να προχωρεῖ μπροστὰ και πάλι, να παίρνει τὰ θυοὲ ἐπάνου, να ξαναζεῖ ἡ ἀντίστα- ση, και να συνεχίσει τὸν άγῶνα νικηφόρα ἴσαμε τὴ τελικὴ νίκη.

Κι' ἀντιμῶσανε, ἀκόμα, οἱ μᾶζες τὴν «πατρίδα» των ἐκμε- ταλλευτῶν τους, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωση, να σηκώνε- ξανά τὸ κεφάλι ἀπ' τὸ βούρκο τῆς ντροπῆς και να ζητήσει να ἐπιδῶλε ξανά τὸ δικὸ τῆς τὸν ἔλεγχο, τὸ δικὸ τῆς τὸ νόμο και τὴ δικιά τῆς τῆς τάξη, μὰ κα- τίσταση, πὸς, σε τελευταία ἀ- νάλυση, δέν εἶν' ἄλλη ἀπ' τὴν ἰσῶν και τὸ δικὸ του, πὸς δυνα- τὸ, πὸς βασίζεται δλοκληρωτῶ- κὰ πάνω στὴ βία και τὴν ἐκ- μετάλληση, πὸς ἐφαρμόζει μὰ ἀσημαντὴ μειονότητα σε ἔθρος τῆς καταπιεχτικῆς πλειονότητας του λαοῦ.

Κ' εἶδανε, ἀκόμα, οἱ λαοὶ τους χροσόνους τους συμμαχούς τῆς «δυτικῆς δημοκρατίας» να ση- κώνουνε τὰ ἄλλα ἐναντία στους λαοὺς ἐκείνους, πὸς πιστεύανε πὸς διακηρύξεις τους και τὸλ- μήσανε ν' ἀπλώσουνε τὸ χέρι

ἀνόματά τους σβύστημαν χωρὶς λόγους ἀπὸ τους ἐκλογικούς κα- τάλδους.

Μ' αὐτὰ τὰ λόγια δημοσιεύ- ται στις εφημερίδες μὰ ἀνα- πόμηση ἀπὸ τὴν Ρώμη. Ο κα- θύνας ἀνιλαμῶνται ἀπὸ τὰ αὐ- τᾶ, πὸς «ἐλεύθερες» ἐκλογὲς μποροῦνε να γίνουνε μέσα στο ἀστικό καθεστὼς. Μὰ μικρο- γραφία τους μοροῦνε ὁ προλε- τῆριο να δῶνε στις τελευταῖες μητροπολιτικὲς ἐκλογὲς στην Κύπρο. Μὲ τὴ διαφορὰ πὸς στὴν περίπτωση τῆς Ἑλλάδας, ἡ «Ἱερά Σύνοδος» ἀνικατα- σταίνεται με τις «δικαστικὲς ἀρ- χές», πὸς κ' αὐτὲς ἐρσιοννται κάτω ἀπὸ τὴ διεύθυνση και τὸν ἔλεγχο τῆς ἄρξουτας ἀστι- κῆς τάξης. Κι' ἡ αστικὴ τά- ξη ποτὲ τῆς δέν ἔδωκε πραγμα- τικὰ τέτοιον εἶδος «ἐλευθερίας» και «δημοκρατικὰ δικαιώματα» στους σκλάβους τῆς γῆς κα τῆς πάρονε τὴν ἐξουσία.

Καμμιὰ περίπτωση δέν ἔχει να μās παρουσιάσει ἡ μακροχ- ρὴ Ιστορία του παρελθόντος, πὸς οἱ σκλάβοι εἴχανε τους καταπιε- στὲς τους με τέτοιον εἶδος μέ- σα. Ἀντίθετα, ἔχει να μās δι- δᾷξει, πὸς ὁ καταπιεζόμενος μονάχα με τὴ δύναμη τους, τὸ μαχητικὸ άγῶνα και τις ἐπανα- στάσεις κατωρθώσανε να ξετι- νάζουνε τὰ δεσμά τους.

Ἐντοῦτοις, οἱ σλαβικοὶ... ἐπιζῶνε! Ὡς ποτὲ όμως οἱ μᾶ- ζες θά ἐξυκολουθήσουνε να τὸς ἀπολοῦθην!

ΔΕΥΤΕΡΗ ΙΣΠΑΝΙΑ

Μια εἰδηση μᾶς λείει πὸς οἱ Ἐνωμ. Πολιτικὲς παραδῶ- σανε στην Κυβέρνηση του Ντὲ Γκασπερί 85 χιλ. τόνους πολε- μικοῦ ὀλικου, τᾶνκς κ' ἄλλο θαρὸ ὀλικου, για να ἐξοπλίσου- νε 200 χιλιάδες φασίστες. Ἀν, παρὰ τις ἀλληλείες και τις καλ- σονθεσίες, πὸς θά κάνουνε οι φασίστες τῆς Κυβέρνησης Ντὲ Γκασπερί, δ' ἂρος κερδοῖσι τις ἐ- κλογὲς, τότες οι φασίστες του Ντὲ Γκασπερί και των ἄλλων μαχαριῶν του πλοῦτον θά φρον- τίσουνε να... «βάλουνε νοῦ» του Ἑλληνικοῦ λαοῦ, με τὰ τᾶνκς και τὰ κανόνια που τους προμήθε- σε ὁ Ἀμερικάνικος καπιταλι- σμὸς! Ἀηλάθη! Ἀκριβῶς ὅπως και στὴν Ἱσπανία.

Κ' εἶδανε, ἀκόμα, οἱ λαοὶ αὐ- τὴ τὴν «πατρίδα» (τὴν τάξη τους) να μὴ δειλάξει μήτε προστὰ ἀπ' τὰ «συμμαχικὰ» τὰ δόλια, να προχωρεῖ μπροστὰ και να πέφτει ἀμόφορη, να σηκώνε- ται ξανά, να προχωρεῖ μπροστὰ και πάλι, να παίρνει τὰ θυοὲ ἐπάνου, να ξαναζεῖ ἡ ἀντίστα- ση, και να συνεχίσει τὸν άγῶνα νικηφόρα ἴσαμε τὴ τελικὴ νίκη.

Κι' ἀντιμῶσανε, ἀκόμα, οἱ μᾶζες τὴν «πατρίδα» των ἐκμε- ταλλευτῶν τους, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωση, να σηκώνε- ξανά τὸ κεφάλι ἀπ' τὸ βούρκο τῆς ντροπῆς και να ζητήσει να ἐπιδῶλε ξανά τὸ δικὸ τῆς τὸν ἔλεγχο, τὸ δικὸ τῆς τὸ νόμο και τὴ δικιά τῆς τῆς τάξη, μὰ κα- τίσταση, πὸς, σε τελευταία ἀ- νάλυση, δέν εἶν' ἄλλη ἀπ' τὴν ἰσῶν και τὸ δικὸ του, πὸς δυνα- τὸ, πὸς βασίζεται δλοκληρωτῶ- κὰ πάνω στὴ βία και τὴν ἐκ- μετάλληση, πὸς ἐφαρμόζει μὰ ἀσημαντὴ μειονότητα σε ἔθρος τῆς καταπιεχτικῆς πλειονότητας του λαοῦ.

Κ' εἶδανε, ἀκόμα, οἱ λαοὶ τους χροσόνους τους συμμαχούς τῆς «δυτικῆς δημοκρατίας» να ση- κώνουνε τὰ ἄλλα ἐναντία στους λαοὺς ἐκείνους, πὸς πιστεύανε πὸς διακηρύξεις τους και τὸλ- μήσανε ν' ἀπλώσουνε τὸ χέρι

ἀνόματά τους σβύστημαν χωρὶς λόγους ἀπὸ τους ἐκλογικούς κα- τάλδους.

Μ' αὐτὰ τὰ λόγια δημοσιεύ- ται στις εφημερίδες μὰ ἀνα- πόμηση ἀπὸ τὴν Ρώμη. Ο κα- θύνας ἀνιλαμῶνται ἀπὸ τὰ αὐ- τᾶ, πὸς «ἐλεύθερες» ἐκλογὲς μποροῦνε να γίνουνε μέσα στο ἀστικό καθεστὼς. Μὰ μικρο- γραφία τους μοροῦνε ὁ προλε- τῆριο να δῶνε στις τελευταῖες μητροπολιτικὲς ἐκλογὲς στην Κύπρο. Μὲ τὴ διαφορὰ πὸς στὴν περίπτωση τῆς Ἑλλάδας, ἡ «Ἱερά Σύνοδος» ἀνικατα- σταίνεται με τις «δικαστικὲς ἀρ- χές», πὸς κ' αὐτὲς ἐρσιοννται κάτω ἀπὸ τὴ διεύθυνση και τὸν ἔλεγχο τῆς ἄρξουτας ἀστι- κῆς τάξης. Κι' ἡ αστικὴ τά- ξη ποτὲ τῆς δέν ἔδωκε πραγμα- τικὰ τέτοιον εἶδος «ἐλευθερίας» και «δημοκρατικὰ δικαιώματα» στους σκλάβους τῆς γῆς κα τῆς πάρονε τὴν ἐξουσία.

Καμμιὰ περίπτωση δέν ἔχει να μās παρουσιάσει ἡ μακροχ- ρὴ Ιστορία του παρελθόντος, πὸς οἱ σκλάβοι εἴχανε τους καταπιε- στὲς τους με τέτοιον εἶδος μέ- σα. Ἀντίθετα, ἔχει να μās δι- δᾷξει, πὸς ὁ καταπιεζόμενος μονάχα με τὴ δύναμη τους, τὸ μαχητικὸ άγῶνα και τις ἐπανα- στάσεις κατωρθώσανε να ξετι- νάζουνε τὰ δεσμά τους.

Ἐντοῦτοις, οἱ σλαβικοὶ... ἐπιζῶνε! Ὡς ποτὲ όμως οἱ μᾶ- ζες θά ἐξυκολουθήσουνε να τὸς ἀπολοῦθην!

ΔΕΥΤΕΡΗ ΙΣΠΑΝΙΑ
Μια εἰδηση μᾶς λείει πὸς οἱ Ἐνωμ. Πολιτικὲς παραδῶ- σανε στην Κυβέρνηση του Ντὲ Γκασπερί 85 χιλ. τόνους πολε- μικοῦ ὀλικου, τᾶνκς κ' ἄλλο θαρὸ ὀλικου, για να ἐξοπλίσου- νε 200 χιλιάδες φασίστες. Ἀν, παρὰ τις ἀλληλείες και τις καλ- σονθεσίες, πὸς θά κάνουνε οι φασίστες τῆς Κυβέρνησης Ντὲ Γκασπερί, δ' ἂρος κερδοῖσι τις ἐ- κλογὲς, τότες οι φασίστες του Ντὲ Γκασπερί και των ἄλλων μαχαριῶν του πλοῦτον θά φρον- τίσουνε να... «βάλουνε νοῦ» του Ἑλληνικοῦ λαοῦ, με τὰ τᾶνκς και τὰ κανόνια που τους προμήθε- σε ὁ Ἀμερικάνικος καπιταλι- σμὸς! Ἀηλάθη! Ἀκριβῶς ὅπως και στὴν Ἱσπανία.

ΠΙΣΕΡ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΓΚΕΛΛΑ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

«ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ!»

Ἀπὸ πρόσωπο, που μόλις θυγηκε ἀπὸ τις φυλακὲς, πλη- ροφοροῦμαστε πὸς ἡ κατὰ- σταση ἐκεῖ μέσα ὀλο και χει- ροτερετεῖ, κάτω ἀπὸ τὴ «σπι- ρενία πυγμὴ» των Ἑγγλέζων διευθυντῶν Ἄϊρον και Μπὸς.

Παραθέτουμε πὸς κάτω τὰ γεγονότα, ὅπως μᾶς τ' ἀφηγή- θηκε, με τὸν ἄπειδ του τρόπο, ὁ ἀνθρωπος τοῦ λαοῦ:

«Τις τελευταῖες μέρες τῆς πέρασε στις Κεντρικὲς Φυ- λακὲς, ἐκτίοντες ποιητὴ που μοῦ ἐπέβαλε τὸ Δικαστήριο πὸς ἀνησυχία. Ἡ κατάσταση είναι πολὺ ἀσχημὴ. Δέν μπορεί κανένας να βρεῖ δικαιοσύνη. Στις φυλακὲς ὄρισκουνται και Ἑβραῖοι λαθρομετανά- στες. Μεταξύ τούτων και των Κυπρίων καταδικῶν, γίνεται ἐξαιρετικὴ διάκριση ἀπὸ τὴ Διεύθυνση. Ἐνώ στους Ἑβραί- ους ἐπιτρέπεται να μαγειρεύ- οννε μόνοι τους τὸ φαγί τους, σε μᾶς δέν ἐπιτρέπεται Δέν μᾶς ἐπιτρέπεται νάχομμε ἰ- διαίτερες ἐπισκέψεις. Στους Ἑβραίους ἐπιτρέπεται να διε- θάζουνε θιβλια κ' ἐφημερίδες, ἐνώ σε μᾶς ἀπαγορεύεται.

Δέν γίνεται Ιατρικὴ περιθαλ- ψη στους καταδικῶς που δέν πᾶσχουνε ἀπὸ σοβαρὰς ἀρ- ρωστίαις και τιμωροῦνται αὐ- τήρᾶ δσοι ἐπισκέπτονται τὸν γυιατρὸ χωρὶς νᾶναι σοβαρὰ ἀρρωστοί.

Χτυπᾶνε τους καταδικῶς ὀ- ταν ζητᾶνε πὸς καλὴ μεταχειρί- ση και συμπεριφορὰ ἐκ μέρους των φρουρῶν, και τους ἀπο- μονώνουνε στο «5» και στις πρώην Στρατιωτικὲς φυλακὲς. Ἐνας βοηθὸς ἐπιθεωρητῆς των φυλακῶν (ἔχουμε τὸνομά του), βταν του ζήτησαν να με παρουσιάσει στὸν Διευθυντὴ για να κάνω παρᾶπονο, μο- πε πὸς: «ἐδῶ δέν ἔχει δικαιο- σύνη και δέν εἶμαστε διατεθει- μένοι ν' ἀκούομεν παρᾶπονα». Ἐχὸς ἀπ' αὐτὰ, ἐπιβάλλουνε στοὺς ετιμωρομένους» να σπάζουνε «τσισικκλίλ», που τὸ σχετικὸ κανονισμό για τὴν κα- τάρτηση του ἐνέκρινε ὁ Κυ- βερνητῆς πάνω ἀπὸ δέκα τὸ- ρα χρόνια».

Μ' αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικὰ τελειώσε τὴν ἀφήγησή του ὁ ἀνθρωπος τοῦ λαοῦ γύρω ἀπὸ τὰ συμβαίνοντα στις Κεν- τρικὲς Φυλακὲς. Ἐχοντας ὀπ' ὄψη μας και τις προηγοῦμενες εἰδησεις που δημοσιευῆκανε στὸν τύπο για τὰ διαδραμα- τίζόμενα ἐκεῖ μέσα, ὕστερ' ἀπ' τὸ διορισμὸ των δυό πρώην στρατιωτικῶν σαν διευθυντῶν και παραδιευθυντῶν των φυ- λακῶν, δέν μπορούμε παρὰ να καταγγείλομε στο λαὸ τις ἀβελιες συνθήκες που δημιουρ- γηθήκανε μέσα σ' αὐτὲς. Νομί- ζουμε πὸς είναι πὸς καιρός ν' ἀλλάξει αὐτὴ ἡ κατάσταση, που οδηγεῖ τους καταδικῶς σε πολυήμερες άπεργίες πεί- λως, να καταρρωθῶνε οἱ ἰ- διαίτερες τιμωρικὲς φυλα- κὲς και γενικὰ ν' ἀλλάξει ὁ χαρακτήρας των φυλακῶν, σε τρόπο που να διορθωομε κ' ὀχι να θηριοποιήσουνε τους κα- τδικῶς.

« ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ »

ΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (4η ΔΙΕΘΝΙΣ)

ΜΙΑ ΑΠΟΚΡΟΥΣΤΙΚΗ ΦΑΡΣΑ: ΤΟ «90 ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΝΟΜΗ «ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ» ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Από τις 28 του Μάρτη, παίξεται, στο Δημοτικό Θέατρο του Πειραιά μια από τις αδιαισθητότερες φάρσες, με τον τίτλο: «90 Πανελλαδικό Πανεργατικό Συνέδριο». Σκηνοθέτης του έργου είναι η κυβέρνηση Σοφούλη—Τσαλδάρη, με βοηθούς σκηνοθέτες τον κ. Ίβριγκ Μπαρόν, αντιπρόσωπο της Αμερικάνικης Ομοσπονδίας Έργασίας, και τους κ.κ. Χάρπτον και Σίμφον, εργατικούς ακολούθους στις Πρεσβείες Μεγάλης Βρετανίας και Ένωμένων Πολιτειών. Πρωταγωνιστές στη φάρσα είναι, από τη μία μεριά, η διορισμένη από την κυβέρνηση κλίκα — διοίκηση της Γενικής Συνομοσπονδίας (Πανταρτζής, διαβόητος για το λαοποδνικό του παρελθόν σαν ιδιωτικός υπάλληλος του Σγούρη — Καλομοίρης, καλὰ μάτρων απευροσπαστή και πράχτορα των δουλητών και του κράτους μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα — Λάσκαρης και Μαθιόπουλος, «αριστερό» ρεφορμιστής ο πρώτος και άρχαιομα-

ρξιστής πρώην «κομμουνιστής» ο δεύτερος, που ανέλαβε φιλότιμα να μπάσουνε «νέο αίμα» στο σαπισμένο από τη διαφθορά και την προδοσία σώμα των πράχτορων της κεφαλαιοκρατίας και της κυβέρνησης μέσα στο εργατικό κίνημα κλπ.) και από την άλλη μεριά οι Μακεδόνες και Θεσσαλονίκης, επίσης διορισμένοι πρόεδροι των Έργατικών Κέντρων Αθηνών και Θεσσαλονίκης, βουλευτές του Λαϊκού Κόμματος, στενοί συνεργάτες της αστυνομίας και υπαρχηγός του φασιστα Δάγκουλα—δ Θεσσαλονίκης — επί κατοχής. Από το «Συνέδριο» δεν απουσιάζει, φυσικά, ούτε η τεταρτοαυγουστακή κλίκα του κ. Α. Δημητράτου, ύπουρου του Μεταξά, που παίζει το ρόλο του διατετή ανάμεσα στις δύο πρώτες κλίκες και θεωρείται ο πιθανότερος νέος γραμματέας της Γενικής Συνομοσπονδίας. Αφού, μέσα σε πανδαμμένο και σε ανεκδιήγητες σκηνές, τις πρώτες πέντε μέρες, ήδανε στο φώς τ' άπλυτα των δύο πα-

ρατζέω, που καλύπτει για το κόκκιλο των πόσων της Γενικής Συνομοσπονδίας (οι κομπίνες, οι άπατες, οι καταχρήσεις και τα πλαστά πληρεξούσια και των δυο κλικών) και το «Συνέδριο» δεν μπόρεσε, να προχωρήσει πέρα από τον έλεγχο των πληρεξουσίων, αποχώρησε την 3η μέρα η παράταξη Παπανταζή — Καλομοίρη — Λάσκαρης — Μαθιόπουλου και την 7η μέρα η παράταξη Δημητράτου, οι «Φιλελεύθεροι» και με άλλα τραπέζια τον «δελφικό» κ. Μαθιόπουλο, που έρχισαν κ' αυτοί να συνεδριάξουν σαν «90 Πανελλαδικό Πανεργατικό Συνέδριο» στο Έργατικό Κέντρο του Πειραιά. Με τη Δευτέρα στις 5 του Απριλίου, ύστερ' από επίμβαση των εκπροσώπων της κυβέρνησης και των Αγγλοαμερικάνων «εργατικών», συνεχίστηκαν πάλιν στο Δημοτικό Θέατρο, με την επίσημη των αποχωρησάντων, οι εργασίες του «Συνεδρίου», ενώ η παράταξη Παπανταζή κυκλοφορούσε στους συνέδρους φωτοτυπημένη

από γραφή επιστολή του Μακρή που έγραφε: «Για χρήματα να πιάς με τον Χρήστον στον Μποδοσάκη και να του πεις την άνηχη», κ' ενώ ο Μακρής, μέσα στο πανδαμμένο που έπακολύθησε, ανέβαινε στο βήμα για να καταγγείλει τον Πανταρτζή, ότι πούλησε το συνδικαλιστικό κίνημα. Οι Αμερικάνοι «εργατικιστές» που είναι, πρότειναν παρασημιακά για τη συμφιλίωση των δυο μεγάλων παρατάξεων (Συνομοσπονδία και Μακρής) να μοιραστούνε μεταξύ τους τις έδρες της Έκτελεστικής (από 9 η κάθε μία τους) με γραμματέα κοινής εμπιστοσύνης και να μη γίνει έλεγχος των μητρώων. Και η φάρσα, που έχει τον τίτλο «90 Πανελλαδικό Πανεργατικό Συνέδριο», συνεχίζεται ακόμα στο Δημοτικό Θέατρο του Πειραιά. Από το «Συνέδριο» αυτό που το άπτελο τον στην παμπρωσία του ΣΧΕΔΟΝ εγκάθετο, άπουν ούσις ή εργατική τάξη, γιατί

δεν μπορεί ν' αντιπροσωπευτεί «και να συζητήσει ελεύθερα. Δείπει κι' η αγωνιστική της πρωτοπορία, που βρίσκεται κάτω από τον άγριότερο διωγμό. Αν είναι μέσα στο «Συνέδριο» αυτό λιγοστοί αντιπρόσωποι που δεν είναι εγκάθετοι, αυτοί αντιπροσωπεύουν τα πιο καθυστερημένα στρώματα του προλεταριάτου, κ' αν υπάρχουν έλεγχοι αληθινά αγωνιστές των εργατικών, σαν τον Μαν. Κλειάνη των ναυτεργατών, που με κίνδυνο να λυτσαριστεί κατάργει την αντεργατική πολιτική της κυβέρνησης, που κρατά χιλιάδες συνδικαλιστικά στελέχη στις εξορίες και στραγγαλίζει τις συνδικαλιστικές ελευθρίες, αυτή η τιμία φωνή ανίγειται μέσα στα ουρλιαχτά λύσσας των «αντιπροσώπων των εργατών». Και στη μια και στην άλλη περίπτωση, έχουμε την έλεθεδαία, ότι το «Συνέδριο» αυτό είναι μια νύδα που, σαν προίον μιας και άπάτης των όργάνων της κεφαλαιοκρατίας και του

κράτους της, συμπαιώνει την αντεργατική και ανανδραστήκη φουσιονομία της κυβέρνησης που το σκηνοθέτησε για να δώσει ένα «νόμιμο» και «δημοκρατικό» κάλυμμα στην ΕΠΕΜΒΑΣΗ της μέσα στις συνδικαλιστικές δραγμασίες. Η άνασύνκροτηση του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος, η κατάχτηση πραγματικών ελευθεριών για τους εργάτες, ή σφρηλάτηση της ένότητας των εργατιών τους δεν μπορούν να γίνοντε παρά μόνο από τους ίδιους τους εργάτες μέσα από την καθημερινή πάλη τους για τόνομή και τις ελευθρίες τους, εκλέγοντας ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΑΓΩΝΑ, που θα οργανώσουνε και θα θευθύνουνε την ταξική πάλη των προλεταριάτων μαζών, που σκοπό έχει να την σμπαράλιάσει και ή ελέφ κρατικής επέμβασης νέα διοίκηση της Γενικής Συνομοσπονδίας, όπως ακριβώς τόναμε και ή χρεωστή διορισμένη.

ΤΟ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΟΡΓΙΟ ΤΟΥ ΜΟΝΑΡΧΦΑΣΙΣΜΟΥ

ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΣ: ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ!

15 ΧΙΛ. ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΖΟΥΝΕ ΜΙΑ ΑΦΑΝΤΑΣΤΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΩΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΥΝΤΑΙ ΟΙ «ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ»

ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΣ, 6 τ' Απριλίου. — Δεκαπέντε χιλιάδες στρατιώτες, π' ανάμεσά τους βρίσκονται και πολλοί Τροσκιστές, ζούνε τον τελευταίο καιρό, με τη κατηγορία του κομμουνιστή, μια αφάνταστη τρομοκρατία στη Μακρόνησο. Ξερίζωμένα από τα σπίτια τους και πε-

ταγμένα στο ξέρηνο αυτό, τα φτωχάκια τουτα απολαμβάνουνε, μ' όλη τη φρικαλεότητα της, τη «δημοκρατία» Σοφουλοταλδάρη, επειδή δε θελήσανε να ρημάξουνε τα χωριά και να ξελοθερεύσουνε τους χωρικούς της υπαίθρου. Αξιώματι, εκπαιδευμένοι άπ' την Ίντε-

λιξος και τ' Ες—Ες—Σκαλομπακας Παναγ. κ. ά. — έφαρμόζουνε συστήματα ειδικά για το σπάσιμο της άνοχης και το κομμάτισμα της συνείδησης των στρατιωτών. Το τρίτο τάγμα έχει μείνει θρυλικό για τη τρομοκρατία του. Δίνουνε σε καθένα να υπογρά-

ψει δήλωση, κ' αλλοίμονο σ' όποιο δεν θέλκει να υποταχθεί. Τους δένουνε συνεχώς κάθε βράδυ. Η φυλάγεια είναι το πιο συνηθισμένο μέσο. Όταν πριετεί άπ' το βύλο, τον αφήνουνε για λίγες μέρες, με κάθε βράδυ τον χαζοκρηπύον με γραβίς και κλωτσιές, τον δένουν να τρέχει τη νύχτα μέχρι τη θάλασσα ή να παρακολουθεί το δάσκιμο άλλων. Μερικοί δεν μπορούν ν' απέξουν κ' υπογράφουνε δηλώσεις. Μα και πάλιν τους σταματάνε το μαρτύριο τους. Τους λένε τώρα να γράφουν επιστολές στα χωριά τους, στην άστυνομία, στις έφημερίδες, που ν' αποκηρύσσον τον κομμουνισμό και το αναρχικό κίνημα (τέτοιες είναι οι «δηλώσεις μετανοίας» της «Βραδυνής»). Τους ζητούν να μαρτυρήσουν κομμουνιστές, που τυχόν ξέρουν, και να γράφουν όμιλίες που θα διαβάσουν σ' όλόκληρο το τάγμα και το μαρτύριο ξεκαλοθυθεί.

ΡΩΜΗ, Μάρτης (18. άνταπόκριση). — Η Ιταλική Σοσιαλιστική Νεολαία εγκάτελεψε το Κόμμα του Σαραγκάκη, γιατ' ο διαπιστώσε, πως το κίνημα του Σαραγκάκη βρίσκεται έξω από τα σοσιαλιστικά πλαίσια, χρησιμοποώντας ένα άριστο προλεταριάτο για να κρύψει τη συνεργασία του με τη μπουρζουαζία.

ποτ' άλλο, παρά το διπλωμάτικό και στρατιωτικό μηχανισμό της Σταλινικής γραφειοκρατίας σε παγκόσμια κλίμακα. 3) Το σοσιαδικο έργο μακροβίου πρακτικά σοσιαλιστικού κόμματος πρέπει να είναι ή άπρόσημη υπεράσπιση του προλεταριάτου ενάντια στην επέθεση της μπουρζουαζίας και των πράχτορων της, ιδιαίτερα της Χριστιανοδημοκρατίας και ενάντια στον καιροσκοπισμό της σταλινικής γραφειοκρατίας. 4) Οι ύπουργοί, μέλη του κόμματος (του Σαραγκάκη), όφείλουνε να εγκαταλείψουν την ταριχη κυβέρνηση. 5) Έπιπευση σοσιαλιστικής ένότητας στους καταλόγους των εκλογέων. στις προσεχείς εκλογές. 6) Ενεργεία για την ένότητα του παγκόσμιου προλεταριάτου, που είναι απαραίτητος όρος, για την παγκόσμια σοσιαλιστική άνοικοδόμηση και, κατά συνέπεια άντίθεση προς τη σταλινική γραμμή, που ζητά να προσαρμοστεί τον πολιτική του προλεταριάτου στα συμφέροντα της Σοβιετικής Γραφειοκρατίας.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΑΣ ΜΕΤΩΠ

(συνέχεια από την 1η σελίδα) χους του εκμεταλλευτές. Ανό «πατριδες» — δυο τάξεις — εκ διαμέτρου αντίθετες στη φύση τους, πολεμάνε μεταξύ τους για την επικράτηση. Η «πατριδα—τάξη» (αριστική), μπροστά στη γύμνια και την άνωσότητα της ν' αντιμετωπίσει την «πατριδα—λαός», επιστρατεύει τα ξεθωριασμένα της είδωλα, τα καλὰ της μεγαλεια. Κ' ή «πατριδα—λαός», επικαλείται τις άρχές του Παναρθρωπίνου Πολιτισμού, της Κοινωνικής Ίσότητας και της Κοινωνικής Δικαιοσύνης, συνθήματα που συναίρουνε τις εργαζόμενες στρατιάς των σκλάβων του κεφαλαίου.

Οί τέτοιου ήγέτες των λαϊκών μαζών είναι έχθροι του προλεταριάτου και των συμμάχων του. Έχθροι έπικίνδυνου, που εργάζονται για λογαριασμό των έχθρων του εργαζόμενου λαού. Είναι οι άνθρωποι, που, άργά ή γρήγορα, θα παραδώσουνε την εργατιά στους δημίους της. Κ' εκίνωι, πάλι, που ένεπιφυλάχτα παίρνουνε τη θέση τους για να υπερασπισουνε τη «πατριδα—λαός», δίνοντας, στη ανάγκη, κ' αυτή τη ζωή τους άκρια για μια τέτοια ιδανική ύπόθεση, είναι οι φίλοι και σύμμαχοι του λαού στον άγώνα του. Είναι οι άνθρωποι, που μ' όλης τους τις δυνάμεις συμβάλλουνε ήμμερхта στο πέρασμα της κοινωνίας στον πανανρθρωπίνου σοσιαλιστικό πολιτισμό, που θ' αλλάξει τον άνθρωπο από τη φτώχεια, την άγνια και τον πόνο, τα κύρια χαρακτηριστικά γνωρίσματα που μας επιβέλλει τώρα ή γηρασμένη κοινωνία του κεφαλαίου.

Και παντού, πάλι, ή «πατριδα—τάξη», μπροστά στο άνωσάτωμα των σκλάβων της και το μεγάλο κίνδυνο, που άμεσα απεικονίζεται, κινείται άρρωστικά, για να περιώσει την κυριαρχία της. Να σταθεροποιήσει ή θέση της. Να ξαναεπιβάλλει την ήγεμονία της. Μαζι της κινούνται, ταύτολογα, κ' όλοι οι άπόστολοι—άπολογητές του κεφαλιστικού, μεμπερφαλής τους τον άνωσάτω κληρο κάθε θρησκείας και κάθε άθεσης, που κορδώνουνε πως έπρωσάωπυνε τον «πανάγιστο» πάνω στη γης. Μαζι τους, σ' αυτό τον άγώνα ήρωικήν στην «πατριδα—λαός» — ποζάρουνε κ' όλοι λογής—λογής άπαδοί της «εργήνεσης» των παθών, που με διαβολική μαστοριά τα καταστρίβουνε να παραστρίβουνε τους ταξικά άνωσάτωτους εργάτες ενάντια στον άγώνα της τάξης τους. Μα ό,τι κ' αν να γίνει, όσα μέσα κ' αν χρησιμοποιήσουνε, τίποτε δε θα σταχάνε ίκανός να σώσει την «πατριδα—τάξη» άπ' εκέينو που οι άδυσόλητοι νόμοι της ιστορικής αναγκαιότητας της έτοιμάσανε.

Έχουνε σημειωθεί άρκετές άνεπιτυχίες — πάνω από 50. Κόβουνε τις φλέβες τους με τα ξυράφια, γιατί τους έχουνε πάρει τους συγγίτες και φυλάτουν τη θάλασσα. Άλλοι, που δι μπορούνε να βαστάσουν, γίνοντανε καταδότες και χαφιέδες και τερωνόντε τους άλλους. Μ' αυτό είλ' έλάχιστο. Όλόκληρο σχεδόν το τάγμα ύποφέρει με ήρωική ύπομονη τα μαρτύρια. Υπάρχουνε πολλοί, που τώρα είναι όκτώ (8) μήνες, λυμμένον άπ' το βύλο, δεν ύπογράφουνε «ή λωση».

1) Έπισηροφή του κόμματος στη σφαίρα της ταξικής πάλης, έτσι που να πεισθούν οι εργάτες, πως το κόμμα αυτό δεν θα γίνει ποτέ όργανο, που να έμυηρηρεί την άνασυνκρότηση του κεφαλιστικού, αλλά θ' άγωνιστεί για την υπεράσπιση των ταξικών συμφερόντων του Ιταλικού προλεταριάτου. 2) Καθορισμός μιας καθάρως πολιτικής γραμμής, με βάση την επαναστατική σοσιαλιστική πρωτοβουλία, μακριά άπ' τη σταλινική ρεφορμιστική γραμμή, που είλ' άπόλυτα άδικη και ύπερασπισεί τα συμφέροντα της εργατικής τάξης γιατί ή πολιτική αυτή των σταλινικών δεν εκφράζει τι-

μάτια του άλλου κόσμου. Δεν υπερέχουνε σε κανένα να ζυγώσει στο νησί. Καθένας μας πατάςτας, όταν διατηρηθεί ή κατάσταση αυτή, τι μπορεί να γίνει. Τ' άδέρφια μας άντέχουν, με ως πότε. Πρέπει να κίνουμε γνωστά σ' όλους τα βασανιστήρια τους και να κινήθουμε ν' απαιτήσουμε να σταματήσει το δολοφονικό χερι. Να διαλυθεί το στρατόπεδο και ν' άφίσιον ελεύθερους τους στρατιώτες να γυρισουνε στα σπίτια τους. Να ξεκινάσουμε τα σατανικά σχέδια της αντίδρασης. Να μη μείνει ούτε ένας που να μη διαμαρτυρηθεί. Έτσι θα ένισχύσουμε και θα σώσουμε τ' άδέρφια μας.

Με λίγα λόγια, ο πόλεμος μεγάλωσε τις ταξικές αντίθεσεις μέσα στο σώμα άδικού οικόδομημα, ξεκαθάλωσε την οικονομική του ύπόσταση και δημιούργησε τις κατάλληλες προϋποθέσεις για μια άνευ προηγούμενου κατάρρευση του κεφαλισμού.

Σ' αυτό τον άγώνα, τον άγώνα που άναγε κ' όλος σ' όλης τις γωνίες του πλανήτη μας, για το γρήγορο του σώπιου οικόδομηματος του κεφαλισμού, όλοι οι εκμεταλλευόμενοι και καταπιεζόμενοι, από τη γέρεκη Εθνοπλη Ισαμν την Ασία, την Αφρική και το Νιο Κόσμιο, πένγουνε καθημερηνά τις θέσεις τους. Κι' όλο και μεγαλώνουνε από μέρα σε μέρα, το μεγάλο χάσμα, κ' όλο και μεγαλώνουνε οι αντίθεσεις που οδηγούνε τις δυο «πατριδες» στην άναπόφευχη κ' ιστορική τους σύγκρουση.

Γιατί ή «πατριδα—λαός», ν' ανεβαίνει το μεγάλο κ' άνηρονό της όρομο, θα πτώσει στη κορφή, όσα κ' όποια κ' αν είναι τα έμπεδία που τονοθετούνε στο διάθρα της, όσα κ' όποια έδάφια της Γραφής κ' ά τής φέλονται, όσα κ' όποια καλὰ και νέα είδωλα κ' αν λιπαστραιούνονται.

Τους άρρώστατους, μόνο όταν είναι ετοιμώθάνοντοι τους πάνε στο νοσοκομείο. Το φαγητό είναι ζουμί από κομμουνιστάκια και ξερές πατάτες ή κωνοέρβες λάχανα. Τους έκατέριανε με φρούτα ή έδομάδα να γράφουνε στους δικούς τους και τρώνε έβζλο, τις πιο πολλές φορές, για τα γράμματα που πέρνουν, ζητώντας τους έξηγηση για «ύπνοπτα» σημάτα.

2) Καθορισμός μιας καθάρως πολιτικής γραμμής, με βάση την επαναστατική σοσιαλιστική πρωτοβουλία, μακριά άπ' τη σταλινική ρεφορμιστική γραμμή, που είλ' άπόλυτα άδικη και ύπερασπισεί τα συμφέροντα της εργατικής τάξης γιατί ή πολιτική αυτή των σταλινικών δεν εκφράζει τι-

πρός τις δηλώσεις του για την παραχώρηση δυο εκδόσεων του ύπερ των έργωνών μεταλωρύχων, σάς διαβιθάζει το ποσό των £6.0.0 (ποσό που άποφέναν οι εκδόσεις του ύπερ ήμεραμηνών 9)2)48 και 6)3)48. Είμασθε θέθαισι, πως ή καθυστέρηση μας να έμθεάσουμε τον ποσόν τουτο, δεν θα παρατηρηθεί εκ μέρους σας, γιατί, όπως άσφαλάς αναρίζετε, ο «Εργάτης» δεν έχει καθόλου κεφάλαια, εκδίδεται δε με την έδδομαδιαία συνδρομή των άγωνιστών που τον περιστοιχίζουμε, και, ως εκ τούτου, άνέμενε την μηνιαία έκκαθάριση του Προτορείου για να έμθεάσει το προόν των δυο εκδόσεων του.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ

Το περασμ, Σάββατο παραδόθηκε στον ύπεύθυνο για την έπισηροφή των έργωνών της Λευκωσίας για τους άπεργούς μεταλωρύχους το ποσό των £6.0.0 (ποσό που άποφέναν οι εκδόσεις του ύπερ ήμεραμηνών 9)2)48 και 6)3)48. Είμασθε θέθαισι, πως ή καθυστέρηση μας να έμθεάσουμε τον ποσόν τουτο, δεν θα παρατηρηθεί εκ μέρους σας, γιατί, όπως άσφαλάς αναρίζετε, ο «Εργάτης» δεν έχει καθόλου κεφάλαια, εκδίδεται δε με την έδδομαδιαία συνδρομή των άγωνιστών που τον περιστοιχίζουμε, και, ως εκ τούτου, άνέμενε την μηνιαία έκκαθάριση του Προτορείου για να έμθεάσει το προόν των δυο εκδόσεων του.

Τέτοιες είναι οι συνθήκες που επικρατούνε σήμερα σε παγκόσμια κλίμακα, μέσα στο μεταπολεμικό τον κόσμο. Παντού, ή «πατριδα—λαός» ρίχνεται στον άγώνα για το σπάσιμο των άλλοσίδων που την περιζώνουνε. Των άλλοσίδων, που μ' αυτές ήτανε

Έξ αιτίας πολλής έπιπευσης ύλης, ή συνέχεια της δειπλής στον Αμύλ άναβέλλεται για την άλλη έδομάδα. Έπεύθυνος: Γ. Χεμπαρβιδης Τύπος: Χρ. Γ. Σταυρινίδη & Υίους, Λυκαόργου 7, Λευκωσία

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΕΙ ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΣΑΡΑΓΚΑΤ

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΕΙ ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΣΑΡΑΓΚΑΤ

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΕΙ ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΣΑΡΑΓΚΑΤ